



A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Gfv.III.30.283/2025/7.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A hitelező: hitelező1

A hitelező képviselője: Dr. Savanyó Zsuzsanna ügyvéd (cím1)

Az adós: adós1

Az adós képviselője: Csetneki Ügyvédi Iroda (cím2)

Az eljárás tárgya: felszámolás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: hitelező

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Pécsi Ítéltábla Fpkf.IV.45.090/2025/2. számú végzés

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Zalaegerszegi Törvényszék 11.Fpk.28/2025/10. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a hitelezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg az adósnak 381.000 (háromszáznolcvanegyezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felek között 2024. október 9-én szponzorációs megállapodás jött létre, melyben az adós a szerződésben rögzített együttműködés keretén belül szponzorálási díj fizetésére vállalt kötelezettséget. A szerződés 6. pontja szerint az adós a szerződés alapján esedékessé váló fizetési kötelezettségét a kiállított számlák ellenében, a hitelező bankszámlájára történő banki átutalás útján kellett teljesítse, legkésőbb a ...-n történő megjelenés tervezett időpontját követő 8 napon belül vagy a megjelölt időpontokban két részletben. A szponzorációs díjat alkalmanként 690.000 forint + áfa összegben, összesen 2.760.000 + áfában rögzítette a szerződés.

[2] Tartalmazta a felek megállapodása a 18. pontban a felmondás és az elállás kizárását, továbbá, hogy nem érinti a szponzor szerződésben vállalt fizetési kötelezettségét – annak teljes egészében köteles eleget tenni akkor is –, ha nem tart igényt a szerződésben meghatározott felületek biztosítására.

[3] A hitelező 2024. október 17-én kezdeményezte a szerződés módosítását, és a javított szerződéstervezetet az adósnak megküldte.

[4] Az adós 2024. október 30-án e-mailben közölte a hitelezővel, hogy megrendelését az adott napon visszamondaná az árajánlat félrevezető jellege miatt.

[5] A hitelező a 2024. október 31-i, ugyancsak e-mailben adott válaszában tagadta a félrevezetést, mivel a szerződés megkötésére több hónapos egyeztetést követően került sor.

[6] Az adós a 2024. november 1-jei e-mailben fenntartotta álláspontját a félrevezetés kapcsán, amely a szerződés módosításával tűnt csak fel számára. Állította, hogy az árajánlat félrevezető volt, telefonos egyeztetésen is elhangzott a szerződésben írtaktól eltérő 690.000 forintos ár, melyet többen hallottak. A hitelező értékesítési technikájával kapcsolatban közölte, hogy az számára elfogadhatatlan.

[7] A hitelező a 2024. november 4-i válaszlevelében megkérdezte az adóstól, hogy az előzőek azt jelentik-e, hogy nem fogadja a hitelező stábját, majd 2025. január 17-i fizetési határidővel díjbekérőt állított ki 3.505.200 forint (2.760.000 forint + áfa) összegben, annak eredménytelensége után pedig 2025. február 11-én fizetési felszólítást küldött az adósnak.

[8] Az adós a fizetési felszólítást 2025. február 12-én átvette, és az ezt követő 2025. február 21-i levelében úgy nyilatkozott a hitelező felé, hogy a díjbekérőt nem kapta meg, fizetési kötelezettsége nincs; a hitelezőnek a megállapodás 6. pontja alapján számlát kellett volna kibocsátania. Jelezte azt is, hogy a szerződésben az elállás és a felmondási jog kizárása semmis.

A hitelező kérelme és az adós ellenkérelme

[9] A hitelező 2025. március 3-án terjesztett elő kérelmet, melyben a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján kérte az adós fizetéseképtelenségének megállapítását és felszámolása elrendelését a felek között 2024. október 9-én létrejött szponzorációs megállapodás alapján szponzorációs díj címén fennálló 3.505.200 forint nem vitatott tartozás miatt.

[10] Az adós a fizetéseképtelenségi feltételek hiánya miatt az eljárás során kívüli megszüntetését kérte.

Az első- és a másodfokú határozat

[11] Az elsőfokú bíróság végzésével a Cstv. 27. § (6) bekezdése alapján az eljárást soron kívül megszüntette.

[12] Végzésének indokolása szerint megállapította, hogy a felek között 2024. október 9-én létrejött szponzorációs megállapodás kapcsán az adós 2024. október 30-i és november 1-jei e-

mailjei alapján vita alakult ki, az adós a megrendelést visszamondta, melyet követően a hitelező a követelésről az adósnak email-ben megküldött díjbekérőt állított ki. A díjbekérő azonban a 4/2013. PJE határozat szerint hiába felelt meg az első fizetési felszólítás követelményének, mivel a felek szerződésének 6. pontja értelmében a hitelezőnek számlát kellett volna kiállítania, a díjbekérő megküldésével nem nyílt meg a tartozás vitatására nyitva álló határidő, és nem volt mód az írásbeli fizetési felszólítás megküldésére sem. Az adósnak a fizetési felszólítás kézbesítését követően megtett vitató nyilatkozata így nem késett el, tartalmát tekintve pedig megfelelt az érdemi vitatás követelményének.

[13] A hitelező fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését – eltérő indokolással – helybenhagyta.

[14] A jogerős végzés indokolása szerint az ítélet tábla – a tényállás kiegészítésével – egyetértett a törvényszék jogi álláspontjával abban, hogy a felszámolási kérelemben megjelölt tartozás vitatottsága folytán nem volt helye az adós felszámolása elrendelésének.

[15] A Cstv. 27. § (2c) bekezdésének értelmezésével leszögezte, hogy a követelés vitatásának minősül minden olyan nyilatkozat, amelyben az adós azt juttatja kifejezésre, hogy a hitelező követelését időlegesen vagy véglegesen nem teljesíti, akkor is, ha a fizetési felhívásban megjelölt összeget a levelében nem említi meg (BH2022. 77.). Megállapította, hogy az adós az ügybeli tartozást a 2024. október 30-i és a 2024. november 1-jei e-mailekben, még a díjbekérő kiállítását és a fizetési felszólítás átvételét megelőzően érdemben vitatta. Annak közlésével ugyanis, hogy a megrendelést visszamondaná a félrevezető árajánlat miatt, az adós – tartalmában – a szerződéstől elálló nyilatkozatot közölt a hitelező teljesítése előtt. Az adós a számára elfogadhatatlan értékesítési technikára hivatkozással egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy a hitelező teljesítésére nem tart igényt. Rámutatott a másodfokú bíróság, hogy maga a hitelező is eszerint értelmezte az adós nyilatkozatát a 2024. október 31-i és a 2024. november 4-i e-mailből kitűnően.

[16] Mivel a bírói gyakorlat szerint vitássá lehet tenni a követelés jogalapját már a követelés összegszerű bejelentése előtt, az adós fizetése képtelensége nem volt megállapítható az általa jogalapjában már visszautasított követelés tekintetében a hitelező ezt követően kiállított számlája, illetve annak hiányában fizetési felhívása alapján. Erre figyelemmel mellőzte egyben a másodfokú bíróság az elsőfokú végzés indokolásából a vitató nyilatkozatot követő díjbekérő átvételére tartozó indokokat.

[17] Az ítélet tábla a fenti kiegészítéssel és módosított indokolással tekintette érdemben helyesnek az elsőfokú bíróság következtetését.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[18] A jogerős végzéssel szemben a hitelező terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, egyben a felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelmet. Felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és – tartalma szerint az elsőfokú bíróság végzésének

megváltoztatásával – az adós fizetéseképtelenségének megállapítását és a felszámolása elrendelését kérte.

[19] Arra hivatkozott, hogy a jogerős végzés a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjába, 27. § (2c) bekezdésébe, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:89. § (1) bekezdésébe, 6:90. § (1) bekezdésébe, 6:91. § (1) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő, és jogkérdésben eltért a 4/2013. PJE határozattól, a BH2022. 77., valamint a BH2016. 312. számú döntésektől.

[20] A díjbekérő jelentőségével és megfelelőségével kapcsolatban előadta, hogy az ügyben eljáró bíróságok a Cstv. 27. § (2) bekezdésének a) pontja szerint hatáskörükbe tartozó kérdéseket meghaladóan foglaltak állást a felek közti megállapodás érdemi vizsgálatával az adós fizetéseképtelenségéről, amikor azt vizsgálták, hogy helye volt-e számla helyett díjbekérő kiállításának. Állította, hogy követelése, amely a szerződésben foglaltaktól eltérően kiállított, de az adós részére megküldött számviteli bizonylatnak minősülő díjbekérőn alapult, megfelelt a szerződésen alapuló tartozás fogalmának a 4/2013. PJE határozat szerint. A hitelező az eljárásával abban is eleget tett a PJE határozatnak, hogy a felszámolási kérelem benyújtása előtt – számlával vagy egyéb módon – felhívta az adóst a teljesítésre. Az adós egyedül vitatással háríthatta volna el a díjbekérő joghatását.

[21] A tartozás és a szerződés vitatásának szükséges elhatárolásával összefüggésben arra hivatkozott, hogy az ítélőtábla tévesen tekintette a fizetéseképtelenséget kizáró vitatásnak az adósnak a megállapodással szemben tett 2024. október 30-i és 2024. november 1-jei e-mailjeit, amelyeknek nem volt a tartozás kapcsán megfogalmazott és azt vitató tartalmuk. A jogerős végzésben megjelölt bírósági határozatok közül a BDT2014. 3142. számú eseti döntés (Fővárosi Ítélőtábla 15.Fpk.44.895/2013/4.) és a BH2022. 77 számú eseti döntés (Kúria Gfv.30.342/2021/4.) tényállásai szerint – eltérően az ügybelitől – megtörtént már a vitatás időpontjában az adós tájékoztatása a hitelező követeléséről a 4/2013. PJE határozatnak megfelelően, miáltal a vitatások alapján egyértelműen beazonosítható volt az is, hogy a vitatás milyen tartozásra irányul. Az adott ügyben ez nem állapítható meg: az adós kizárólag a megállapodás alapjául szolgáló ajánlattal szemben élt kifogással, és még csak azt sem állította, hogy a megállapodás érvényessége vagy hatályossága kapcsán kétsége merült fel. Az adós kifogásai kizárólag a hitelezővel kötött megállapodás létrehozásának körülményeire irányultak, és egyébként sem elégitik ki a Cstv. 27. § (2c) bekezdésében a vitatással szemben támasztott követelményeket, hiszen a nyilatkozatokból nem állapítható meg, hogy a vitatás érdemben miben áll.

[22] A Ptk. 6:90. § (1) bekezdésére, 6:91. § (1) bekezdésére, 6:89. § (1) bekezdésére hivatkozással állította, hogy tévedés vagy megtévesztés okán is csak eredményes megtámadás eredményeként válik érvénytelenné a szerződés, az adós azonban nem támadta meg a felek közti jogügyletet. Az adósnak a 2024. október 30-i, 2024. november 1-jei nyilatkozatai nem érintették a megállapodás érvényességét, ezáltal sem voltak a hitelező követelését érdemben vitató nyilatkozatnak tekinthetők. Az adósnak a megállapodásokkal szemben ekkor megfogalmazott kifogásai nem ismerhetők el úgy, mint a megállapodás alapján ekkor még fel sem merült, a hitelező által a későbbiek során kiállított számviteli bizonylaton alapuló követelés vitatása.

[23] Sérti álláspontja szerint a jogerős végzés a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontját abban a részében is, hogy az adósnak a szerződés létrejöttét követően a megrendelés visszamondására vonatkozó nyilatkozata egyértelműen kifejezésre juttatta volna, hogy a hitelező teljesítésére nem tart igényt. Rámutatott ezzel szemben, hogy az a körülmény, hogy az adós a hitelező teljesítését nem kívánja, nem zárja ki, hogy a hitelezőnek követelése jöjjön létre akár a megállapodás megszűnéséből eredően. Nem volt mellőzhető emiatt sem az adós részéről az, hogy a hitelező díjbekérőjében foglaltakat a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott időn belül vitassa. Az adósnak a hitelező követelése keletkezését megelőző kifogásaiból nem következik, hogy az érvényes megállapodás alapján utóbb keletkezett tartozását a Cstv. 27. § (2c) bekezdésében foglaltaknak megfelelően vitatta volna.

[24] Hangsúlyozta, hogy a BH2016. 312. számú eseti döntés ügybelitől eltérő tényállása szerint pontosan, beazonosításra alkalmas módon, jogcímében is meghatározva megjelölésre került az a követelés, amelyet a hitelező érvényesíteni kívánt, és amelynek teljesítésétől az adós elhatárolódott. Ezzel szemben a jelen eljárás alapjául szolgáló esetben az adós a hitelező által vele szemben támasztott követelést nemcsak beazonosításra alkalmas módon, de általánosságban, elvont módon sem vitatta.

[25] Rámutatott, hogy mindennek azért is kiemelt jelentősége van, mert a felek megállapodása alapján – annak eltérő rendelkezései szerint – terhelhette az adóst fizetési kötelezettség abban az esetben, ha igénybe veszi a hitelező szolgáltatásait, továbbá akkor is, ha azokkal nem kíván élni, valamint, ha egyéb kötelezettségeit megszegi. Mivel a szerződés ilyen rendelkezései a fizetési kötelezettség eltérő jogalapját jelentik, az adós által tett nyilatkozatokból semmiképpen nem állapítható meg, hogy az adós valamennyi jogalapon vitatta volna a későbbiekben keletkező fizetési kötelezettségét. Utalt a 4/2013. PJE határozatra, amely a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontja tekintetében a szerződésen alapuló tartozás tágabb értelmezését fogadta el.

[26] Az adós felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős végzés hatályban fenntartására irányult. Egyetértett a jogerős végzés indokaival. A felülvizsgálati kérelemmel szemben hangsúlyozta, hogy a díjbekérőt nem kapta meg, illetve hogy részéről a szerződés egyoldalú megszüntetésére a felek között azösszegszerűségben (a szerződéses díjban) kialakult vita miatt került sor.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[27] A Kúria elsőként azt rögzíti, hogy a másodfokú bíróság eltérő jogi indokolással hagyta helyben az elsőfokú bíróság végzését, miáltal nem merült fel az ügyben a felülvizsgálatot a Cstv. 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 408. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint kizáró ok. A hitelező kérelmével szemben nem volt szükség a Pp. 409. §-a szerint a felülvizsgálat engedélyezésére.

[28] A Kúria a jogerős végzést a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátain belül vizsgálta felül, és azt az ott megjelölt okból nem találta jogszabálysértőnek.

[29] A felülvizsgálati eljárás lényegét és korlátait illetően – egyben a felülvizsgálati eljárás kereteinek tisztázásához – előrebozsátja, hogy a felülvizsgálati eljárás nem folytatása a jogerős határozattal befejezett eljárásnak. A felülvizsgálat – a törvényben tételesen megnevezett egyéb végzéseken felül – a jogerős ítélet, illetve az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen igénybevehető rendkívüli perorvoslat, amiből nemcsak az következik, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, és nem lehet tárgya sem olyan tény-, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, de következik az is, hogy felülbírálati jogkörét a Kúria az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a törvényes határidőben érkezett perorvoslati kérelemben előadott jogszabálysértések, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérés vizsgálatával gyakorolhatja, amennyiben a felülvizsgálati kérelem hivatkozásai tartalmilag is megfelelnek a Pp. követelményeinek [Pp. 406. § (1) bekezdés, 413. § (1) bekezdés, 423. § (1) bekezdés].

[30] A jogerős határozat több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés megnevezése, egymással összhangban a megsértett konkrét jogszabályhellyel az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértés megjelölése, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokai ismertetése, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja, végül a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható hiánypótlás elrendelésével, és a felülvizsgálati határidőn túl a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló határidőn belül kell rendelkeznie. A felülvizsgálatot kérő félnek az általa hivatkozott jogszabálysértéssel összefüggésben a megsértett jogszabályhelyet konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának.

[31] A fentiekből következő alapvető elvárás egyben a felülvizsgálati kérelemmel szemben – érdemi elbírálásához és eredményességéhez –, hogy hivatkozásai a fenti tartalommal megfelleltethetők legyenek a jogerős határozatnak: a felülvizsgálatot kérő félnek a felülvizsgálni kért határozat indokaival, érveivel szemben, azok cáfolatára kell az ellenérveit megfogalmaznia. A jogerős határozat abban a részében, amelyet a felülvizsgálati kérelem nem, vagy úgy támad, hogy kérelme az adott körben nem rendelkezik maradéktalanul a Pp.-ben előírt tartalmi elemekkel, nem bírálható felül a felülvizsgálati eljárásban.

[32] Leszögezi a Kúria, hogy az ügyben eljárt bíróságok döntésének világosan kitűnő és ebben a vonatkozásban közös lényegi eleme volt a hitelező követelésének és az adós fizetéseképtelenségének megállapítására irányuló kérelem tartalmának mikénti értékelése. Az eljárt bíróságok egyező megközelítése szerint a hitelező a szponzorációs megállapodás 6.

pontja szerint támasztott az adóssal szemben díjigényt, és ezzel kapcsolatban állította az adós nem vitatott tartozása miatt a fizetéseképtelenségét. A törvényszék erre figyelemmel kérte számon és találta ügydöntő jelentőségűnek a számlakiállítás elmaradását, amit a felek közti megállapodás a szerződéses díj érvényesítésével szemben előírt; az ítéletábra pedig ugyancsak a szerződéses szolgáltatás teljesítésével előálló díjkövetelésnek megfeleltethetően tekintette vitatottnak az adós tartozását amiatt, hogy vizsgált nyilatkozataival az adós a szerződésben kikötött díj (6. szerződéses pont) megalapozatlanságára hivatkozással a szerződéstől elállt, és elhárította a szerződés teljesítését, a hitelező szolgáltatását, amely a díjigényét megalapozhatta volna.

[33] Ebből következően ahhoz, hogy a hitelező a felülvizsgálati eljárásban kimutassa a jogerős végzés jogszabálysértő jellegét az előzőekben kiemelt – nemcsak a döntés kiindulópontját, de a fizetéseképtelenségi feltételek vizsgálatát alapvetően meghatározó – részében, a felülvizsgálati kérelemnek elsőként eljárási szabálysértésre kellett hivatkoznia: a hitelezőnek – a felülvizsgálati eljárás már ismertetett korlátai szerint, a vonatkozó jogszabálysértés szöveges előadásával és az annak adekvát jogszabályhely egyértelmű megjelölésével – azt kellett volna állítania, hogy az ügyben eljáró bíróságok a tartalmától eltérően értékelték a kérelmet, és ezáltal tévesen vizsgálták az adós tartozásának és magának a vitatásnak is a mibenlétét.

[34] A felülvizsgálati kérelemnek azonban nem volt az előzőeknek megfelelő – a felülvizsgálati kérelemtől elvárt – tartalom tulajdonítható. A hitelező utalt ugyan a felülvizsgálati kérelemben egy helyen általánosságban, egy további kérdéssel összefüggésben pedig a felek megállapodása alapján nemcsak a szerződés teljesítése miatt, hanem más jogalapon is lehetséges szerződéses követelés létrejöttére, nyilatkozatának azonban nem volt az ügyre ténylegesen konkretizálható, illetve a jogerős végzésnek megfeleltethető és a felülvizsgálati kérelem tartalmi követelményeit is kielégítő tartalma. A hitelező a felülvizsgálati eljárásban nem hivatkozott a kérelme jogszabálysértő, a tartalmától eltérő értékelésére, és arra sem, hogy az adós fizetéseképtelenségének feltételeit nem a szponzorációs szerződés 6. pontja szerinti díjigényre, hanem a 18. pontjában kikötött fizetési kötelezettségre vetítetten kellett volna vizsgálni.

[35] A felülvizsgálati eljárás már ismertetett szabályai szerint ezért irányadó volt a felülvizsgálati eljárásban az ügyben eljáró bíróságok nem támadott jogi álláspontja abban, hogy a hitelező a szerződés teljesítésével létrejövő szponzorációs díjigény tekintetében, vagyis a felek közti megállapodás 6. pontjának keretei között állította az adós fizetéseképtelenségét. Leszögezi egyúttal a Kúria, hogy mindez szükségszerűen meghatározta egyben az adós vitató nyilatkozatainak értékelését és elfogadását is az alábbiakban részletezettek szerint.

[36] Bár a felülvizsgálati kérelem maga is utalt rá, mivel mégis ellentétes tartalommal is érvelt, leszögezi a Kúria, hogy az adós fizetéseképtelenségének megállapítására a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján kezdeményezett eljárásban a bíróság – a szabályozás jellegéből, azaz a fizetéseképtelenség megállapításának törvényi szabályaiból [Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pont, (2c) bekezdés, (3) bekezdés] következően – nem folytat sem a kérelem alapját képező követelés megalapozottsága, sem a vitatás helytállósága vonatkozásában érdemi vizsgálatot, hanem a fizetéseképtelenség megállapításának törvényi feltételeit vizsgálja, amint az a Cstv. 27. § (2c) bekezdés utolsó mondatából is egyenesen következik. Emiatt a

felszámolási ügyekben eljáró bíróság nem foglal állást arról, hogy a hitelező pénzkövetelése jogalapjában, illetveösszezszerűségében megalapozott-e, és abban sem, hogy a Cstv. 27. § (2c) bekezdésében foglaltaknak megfelelő tartalommal és időben megtett vitató nyilatkozat – bármilyen indokkal vonja is kétségbe az adós a tartozása jogcímét, fennállását, esedékességét, mértékét vagy összegét – érdemben helytálló-e, ténybeli és jogi hivatkozásait tekintve megalapozott-e. Ezek a kérdések a felek közötti jogvita érdemi, polgári perre tartozó kérdései.

[37] A jogerős végzés a Cstv. előzőekben értelmezett szabályainak megfelelően és a következetes bírói gyakorlattal egyezően vizsgálta az adós fizetéseképtelenségét. Az ítéletábra a fizetéseképtelenségi feltételek konjunktív természete mellett a hitelező – az előzőek szerint irányadónak tekintendően értelmezett – kérelmében megjelölt tartozás megfelelő vitatása miatt jogszabálysértés nélkül tekintette kizártnak az adós fizetéseképtelenségét a hitelező kérelme alapján.

[38] A vitatás tartalmi értékelésével a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályok megsértése nélkül jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy mivel az adós a hitelező teljesítésének megkezdése előtt 2024. október 31-én elállt a felek szerződésétől, amit 2024. november 1-jén az ott részletezett ok szerint fenntartott, a szerződés mindennemű teljesítése elhárítását kifejező szándékának közlése miatt vitatottnak minősült a hitelezőnek a szerződés teljesítéséből eredő díjigénye. Az adós abból az okból, hogy a hitelező árképzési gyakorlatát kifogásolva egyoldalúan és teljeskörűen felbontani akarta a felek megállapodását, elhárította és érdemben kétségbe vonta egyben a hitelezőnek a szerződésből eredő, a szerződés teljesítésére alapított követelését.

[39] Helytállóan foglalt állást az ítéletábra abban is, hogy a Cstv. szabályai – a hitelező téves érvelésével szemben – nem zárják ki, hogy az adós a követelés jogalapját, jogcímét már a követelés bejelentése előtt vitatottá tegye, ahogyan arra a Kúria – többek között – a Gfv.VII.30.043/2016. számú (BH2016. 312. számon megjelent) határozatában is rámutatott.

[40] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelem téves álláspontjával szemben maga a 2024. október 9-i szponzorációs megállapodás (annak 6. pontja) megismerhetővé tette a hitelező pénzkövetelését az adós előtt. Nem a hitelező által később kiállított 2025. január 17-i díjbekérő bírt az ügyben ezzel a jellemzővel és eredménnyel.

[41] A felek írásbeli megállapodása és éppen annak a szponzorációs díjra vonatkozó, a szerződésből magából kitűnő tartalma volt az, ami az adóst a szerződéstől való elállásra készítette: az adós az elállással a hitelező szerződéses teljesítését és ezzel egyben a teljesítésével felmerülő díjigényét is elhárítani akarta, mivel a szerződésben kikötött díj eltért a vele előzetesen közöltől (állítása szerint a hitelező félrevezette az ajánlattétel során).

[42] Mindebből következően az adós a hitelező pénzkövetelésének megismeréséhez is szükséges terjedelmű szerződéstől való elállással jogalapjában visszautasította a hitelező később felszámított díjigényét. Ezt követően a hitelező hiába küldött igénybejelentést tartalmazó fizetési felhívást (díjbekérőt), majd fizetési felszólítást. Amennyiben ugyanis az adós a tartozást a fizetési felhívásban szereplő esedékességet követő 20 napon belül nem egyenlíti ki és nem is vitatja a Cstv. 27. § (2c) bekezdésében foglaltak szerint, de a felszámolási eljárás során igazolja, hogy a követelés bejelentése előtt vitatta a követelés

jogalapját, nem állapítható meg a fizetéseképtelensége. A fizetéseképtelenség elkerüléséhez az pedig nem szükséges, hogy a hitelező újabb intézkedései kapcsán az adós minden esetben megerősítse az egyszer már közölt és vissza nem vont álláspontját.

[43] Megalapozatlanul hivatkozott a hitelező a Ptk. 6:90. § (1) bekezdésére, 6:91. § (1) bekezdésére és 6:89. § (1) bekezdésére, valamint az adósnak az ügyben hiányzó szerződést megtámadó nyilatkozatára. A fizetéseképtelenség előzőekben már részletezett vizsgálata szempontrendszerének megfelelt az adós vitatása; annak – a Cstv. 27. § (2c) bekezdéséből is kitűnően – nem volt egyedül lehetséges módja a felek közti szerződés megtámadása.

[44] Helyesen következtetett ezért a másodfokú bíróság a jogerős végzésben arra, hogy a követelést az adós a Cstv. 27. § (2c) bekezdésében foglaltaknak megfelelő tartalommal, írásban és a hitelező fizetési felszólítását megelőzően vitatta, amelyre tekintettel az adós felszámolása nem volt elrendelhető.

[45] A megállapíthatóan megtörtént vitatás ténye miatt nem volt jelentősége az ügyben a már megtörtént vitatást követő díjbekérő értékelésének.

[46] A másodfokú bíróság – helyesen – nem foglalt állást abban az elsőfokú bíróság által vizsgált kérdésben, hogy a díjbekérő kiállításával kellő felhívást kapott-e az adós a teljesítésre, és hogy az ezt követő fizetési felszólítás után még vitatható volt-e a tartozás, miáltal a jogerős végzés nem a díjbekérő értékelésén és a vitatás számításának így irányadó idején alapult. Nem bírt ebből az okból sem jelentőséggel a felülvizsgálati eljárásban, és a Kúria mellőzte a felülvizsgálati kérelem vonatkozó érvelésének elbírálását, amely a díjbekérő megfelelésén és a 4/2013. PJE határozat sérelmén alapult.

[47] A felülvizsgálati kérelem téves értelmezéssel hivatkozott mind a Kúria Gfv.VII.30.043/2016. számú – az előzőekben már ismertetett – (BH2016. 312. számon megjelent), mind a Kúria Gfv.VI.30.342/2021/4. számú (BH2022. 77. számon megjelent) határozatára, és megalapozatlanul állította a jogerős végzés jogkérdésbeli eltérését a Kúria megjelölt határozataitól. A Kúria azt, hogy a felszámolási eljárás lefolytatása iránti kérelmet előterjesztő hitelező követelése vitatható a jogalap vitatásával, kifejezetten olyan tényállás alapján fogadta el az elsőként hivatkozott döntése szerint, amikor az adós előtt nem volt még összezszerűen ismert a hitelezőnek a szerződés megszűnése és a felek elszámolása után támasztott, de az adós által korábban jogalapjában már elhárított igénye. A második ügyben – bár nem a követelés összegének, hanem esedékessé válásának a kérdésében vált a követelés vitatottá – a Kúria arról foglalt állást, hogy vitatottá tehető egy követelés anélkül, hogy a fizetési felhívásban megjelölt összeget az adós a levelében megemlítené.

[48] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős végzést a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[49] A felülvizsgálati kérelem eredménytelen volt, ezért a felülvizsgálatot kérő hitelező köteles megfizetni az adósnak a felülvizsgálati eljárásban felmerült és a csatolt megbízási szerződés szerint felszámított, áfával növelt ügyvédi munkadíjból álló költségét [17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pont, Pp. 81. §, 83. §].

[50] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

[51] A felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

Nem állapítható meg az adós fizetéseképtelensége, ha a hitelező szerződésen alapuló követelésének bejelentése előtt már vitatta a követelés jogalapját. A fizetéseképtelenség elkerüléséhez nem szükséges, hogy a hitelező újabb intézkedései kapcsán az adós minden esetben megerősítse az egyszer már közölt és vissza nem vont álláspontját.

Budapest, 2026. június 23.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró